

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Andrzej Struzik</u>
Sędziowie:	SA Józef Wąsik SA Grzegorz Krężolek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 lipca 2013 r.

w Krakowie

sprawy z powództwa A. O.

przeciwko Centrum (...) sp. z o.o. w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 17 kwietnia 2013 r. sygn. akt VII GC 155/12

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie na punkty 1 i 3 zaskarżonego postanowienia;***
- 2. oddalić zażalenie na punkt 2 zaskarżonego postanowienia.***

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku z dnia 30 października 2012 r., odrzucił żądanie powoda sporządzenia uzasadnienia ww. wyroku oraz oddalił wniosek powoda o wstrzymanie wykonania wyroku. Uzasadniając powyższe postanowienie sąd I instancji wskazał, że powód złożył żądanie uzasadnienia wyroku w dniu 15 kwietnia 2013 r., wnosząc jednocześnie o przywrócenie terminu do złożenia takiego wniosku oraz o wstrzymanie wykonania wyroku. Podstawę przywrócenia terminu miało stanowić twierdzenie powoda, iż przy doręczaniu mu zawiadomienia o terminie rozprawy w skrzynce pocztowej nie pozostawiono awiza, co spowodowało nieodebranie korespondencji w urzędzie pocztowym, a w konsekwencji powód nie wiedział o rozprawie i bez swej winy nie uczestniczył w posiedzeniu sądu, na którym zapadł wyrok. Sąd I instancji uznał, że brak podstaw do przyjęcia braku winy powoda, gdyż korespondencję sądową skierowaną do powoda zwrócono z adnotacjami poczty o prawidłowym, dwukrotnym jej awizowaniu i nieodebraniu w terminie, zaś dołączone do wniosku pisemne oświadczenie ojca powoda, że awiza w skrzynce nie było, nie stanowi uprawdopodobnienia tej okoliczności. Sąd wskazał także, że powód sam przyznał, iż po otrzymaniu odpowiedzi na pozew nie interesował się biegiem sprawy.

Postanowienie powyższe zaskarżył powód domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania lub jego zmiany poprzez przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku i przez wstrzymanie wykonania wyroku w punkcie II zasądzającym koszty procesu. Powód zarzucił, że nie miał obowiązku informowania się w sądzie o biegu sprawy, mógł liczyć, że postępowanie zostanie zawieszono oraz że zachodzi wyjątkowa okoliczność, gdyż sprawa została rozpoznana bez prowadzenia postępowania dowodowego. Powód podtrzymał twierdzenie, że w skrzynce pocztowej nie pozostawiono awiza o próbie doręczenia zawiadomienia o rozprawie wyznaczonej na dzień 30 października 2012 r., zdarza się, że awiza takie giną, zaś okoliczność negatywną jest udowodnić niezwykle trudno, zatem oświadczenie jego ojca dostatecznie uprawdopodobnia fakt braku awiza.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wskazanych przez kodeks postępowania cywilnego. Przepis art. 394 § 1 k.p.c. wyczerpująco wymienia przypadki dopuszczalności zażalenia i nie ma wśród nich ani oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, ani oddalenia wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku stosownie do art. 172 k.p.c. Żaden z tych postanowień nie kończy też postępowania w sprawie. Z tych przyczyn zażalenie powoda w części dotyczącej punktów 1 i 3 zaskarżonego postanowienia podlega odrzuceniu na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 370 i z art. 373 k.p.c.

Rozstrzygając zasadność postanowienia odrzucającego wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku sąd II instancji, zgodnie z art. 397 § 2 w zw. z art. 380 k.p.c., na wniosek strony poddaje swej kontroli także zasadność oddalenia wniosku o przywrócenie terminu. Wprawdzie powód wprost takiego wniosku nie złożył, jednak wniesienie niedopuszczalnego zażalenia na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu i podniesienie zarzutów w stosunku do tego postanowienia należy traktować jako stosowny wniosek.

Sąd I instancji zasadnie przyjął, że powód nie uprawdopodobnił, iż bez swej winy nie złożył w terminie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. W aktach sprawy znajduje się zwrócone przez pocztę, skierowane do powoda zawiadomienie o rozprawie wyznaczonej na dzień 30 października 2012 r., a na kopercie i dołączonym do niej formularzu dowodu doręczenia znajdują się stosowne adnotacje poczty, iż powoda nie zastano pod wskazanym adresem i przesyłkę pozostawiono w oddawczym urzędzie pocztowym, umieszczając w skrzynce pocztowej stosowne zawiadomienie, a następnie, po upływie tygodnia zawiadomienie takie umieszczono w skrzynce ponownie. Adnotacje te wskazują na postąpienie urzędu pocztowego zgodnie z przepisem art. 139 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny ma świadomość, że zdarzają się przypadki zaginięcia takich zawiadomień. Jednakże w sytuacji dwukrotnego awizowania przesyłki prawdopodobieństwo zaginięcia obu zawiadomień jest znikome. W konsekwencji nie można przyjąć, że dla podważenia domniemania wynikającego z adnotacji urzędu pocztowego wystarczające jest złożenie oświadczenia przez najbliższego krewnego strony procesu. Uprawdopodobnienie takiej okoliczności wymagałoby co najmniej wykazania stosownymi oświadczeniami osób trzecich lub dokumentami, że podobne wypadki w tym rejonie się już zdarzały. Z powyższych przyczyn sąd I instancji zasadnie uznał, że powód nie uprawdopodobnił, że uchybienie przez niego terminowi nie było zawinione, a zatem nie zachodziły przesłanki z art. 168 § 1 k.p.c.

Pozostałe okoliczności przez powoda przytaczane nie pozostają w związku z treścią art. 168 § 1 k.p.c. i nie wymagają rozważenia przez Sąd Apelacyjny.

Z powyższych przyczyn zażalenie w części dotyczącej punktu 2 zaskarżonego postanowienia, jako bezzasadne, podlega oddaleniu na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 385 k.p.c.